

много неприятели, особно въ черковна-та препирня съ Ултрамонтани-тѣ; тѣ го намразиха много и дързнаха, спорѣдъ нѣкои увѣрения, да наговорятъ единъ тѣхенъ привърженикъ — Кулманнъ — да посегне на животъ-тъ на този толкова прочутъ мжжъ въ всички-тѣ образовани държави. На $13\frac{1}{2}$ Туля 1874, въ Киссингенъ (прочуто мѣсто за бани), кога-то князь-тъ излѣзваше по обѣдъ, както обикновено, да отиде да си прави бани, въ минута-та са исправа отъ страна единъ ловавъ чело-вѣкъ въ рѣка съ единъ рѣждасалъ пищовъ и хрѣря вржхъ

Приключение-то Бисмарково у Киссингенъ.

князь-тъ въ каруца-та му, но за щастие не можя да го рани опасно, а само сачми-тѣ докачили една-та му рѣка и то твжрдѣ легко. Въ сѣщия день още, телеграфи-тѣ распространиха тази новина по цѣлия свѣтъ и въ сѣща-та вечеръ, князь Бисмаркъ получи сѣчувствителни депеши, срѣщу кои-то той съ радость са произнесалъ: «Вѣлико-то дѣло, на кое-то и азъ помагамъ до колко-то ми позволяватъ сили-тѣ, не ще може да са сѣсипе тѣй лесно чрезъ таквези посягания, прѣдъ кои-то Всевишний ма опази днесъ.» Спорѣдъ нѣкои други вѣстници, царъ Вилхелмъ бѣше заминалъ въ сѣщий-тъ день за Инселъ (Австрия) и кога го пристигва телеграфъ-тъ съ тази повина, той са усмихналъ и си реклъ: това сѣ Бисмаркови комедии. Сѣдовище-то у Вюрцбургъ отсѣди убиецъ-тъ на 30 Октомря 1874 за 14 години тѣжекъ затворъ и послѣ истечение-то на това наказание за други още де-